

làm ô-nhục cho danh-nghĩa Phật-Giáo Việt-nam, để lấy cớ trực xuất một vị cao-cấp đồng Viện với mình, là một trọng tội đối với lịch sử Phật-Giáo Việt-nam mà từ trước tới nay chưa từng có (ngoại trừ Cộng-Sản Việt-Nam đã làm trong phong-trào đấu-tố vào thập kỷ 1950).

Nếu Thượng-Tọa Thích-Huyền-Tôn liên-lạc với Hòa-Thượng-Thích-Tâm-Châu nhận chức Cố-Vấn trong Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Trên Thế Giới, mà bị trực-xuất, thì hỏi rằng, Hiến-Chương của Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Thống Nhất Úc-Đại-Lợi và Tân-Tây-Lan có mục nào ghi rõ : “Cấm người của Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Thống Nhất Úc-Đại-Lợi và Tân-Tây-Lan không được liên-lạc với cá-nhân nào hay tổ-chức Giáo-Hội nào” không? Hay đó chỉ là sự kỳ thị, ố nhăn thảng kỷ, sợ người khác tranh ngôi vị của mình mà tạo ra Quyết-định bất hợp pháp đó?

Cơ-Quan Hội-Đồng Giáo-Phẩm Trung-Uơng Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Thống Nhất Úc-Đại-Lợi và Tân-Tây-Lan có 5 vị: Hòa-Thượng Phước-Huệ, Thượng-Tọa Thích-Huyền-Tôn, Thượng-Tọa Thích-Nhu-Huệ, Thượng-Tọa Thích-Bảo-Lạc, Đại-Đức Thích-Phước-Nhơn, mà quý Thượng-Tọa: Nhu-Huệ, Bảo-Lạc và Đại-Đức Phước-Nhơn đã ra Thông-Cáo số 15-93, VHD-VT, VP, ngày 16 tháng 11 năm 1993, phủ nhận quyết-định số 12-93 của Hòa-Thượng Phước-Huệ, còn Thượng-Tọa Thích-Huyền-Tôn không được mời họp. Thực là một việc làm phá-hoại, chia rẽ Phật-Giáo Việt-Nam một cách quá tàn nhẫn.

Huống chi, việc Thượng-Tọa Huyền-Tôn được tôi mời và tham-dự vào ngôi vị Cố-Vấn Tối Cao trong Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Trên Thế Giới, đó là thiện-ý của tôi mời cá

nhân tất cả các vị Tôn-Đức cao-cấp tại Úc, Pháp, Mỹ, Canada và Taiwan, chứ không mời riêng một Giáo-Hội nào cả. Trong sự mời này có cả tên Hòa-Thượng Phước-Huệ.

Để Quý Ngài và Quý vị biết rõ-ràng văn thư mời của tôi, tôi xin đăng tải văn-thư ấy như sau :

Số 672/VP/TT

Tử-Quang, Phật-lịch 2536,
ngày 16 tháng 3 năm 1993

THUỘNG-THỦ GHPGVNTTG,

Kính bạch : Chủ Hòa-Thượng, chư Thượng-Tọa Lãnh-Đạo các Giáo-Hội, các Tự-Viện Phật-Giáo Việt-Nam tại Á-Châu, Úc-Châu, Âu-Châu và Mỹ-Châu.

Kính bạch Quý Ngài,

Sau 18 năm xa quê, Quý Ngài cũng như chúng tôi, chúng ta đã tổ-chức được các Hội, các Giáo-Hội xây-dựng được những cơ sở đạo-giáo trên xứ người, rất khả-quan. Nhưng, có một điều chúng ta chưa làm được - mặc dù đã bao lần hội-hop - đó là sự chân thành liên-kết, hầu đáp ứng những nhu-cầu cấp-thiết cho đạo-pháp và dân-tộc. Nay chúng tôi thiển nghĩ rằng, đầu tiên, chúng ta nên tạo ra những mối giây liên kết lỏng-lẻo, rồi sau sẽ di đến chỗ liên-kết thực sự, như chúng ta hãy mời nhau giữ ngôi vị Chứng Minh trong các tổ-chức của chúng ta. Sự có đi có lại ấy rất dễ-dàng thông cảm nhau, bớt được sự hiểu